

משל יותם

לאחר מותו של גדעון, שהיה שופט ומנהיג בימי השופטים, ביקש אבימלך בנו למלוך על העיר שכס. כדי שיהיה המועמד היחיד לרשת את אביו, הרג אבימלך את שבעים אחיו מצד אביו. רק האח הצעיר ביותר, יותם, הצליח להסתתר וכך ניצל. כאשר נודע ליותם שבעלי שכס המליכו את אבימלך, עלה על הר גריזים ומשם קרא בקול:

”הקשיבו אלי בני שכס ואמשול לכם משל: הלכו העצים להמליך עליהם מלך, הן לחיות יש מלך – האריה, ולעופות אף הם יש מלך – הנשר, גם לנו העצים צריך להיות מלך. ראשון פנו אל הזית ואמרו: ”זית, זית, מלוך עלינו”. ענה להם הזית: ”אני, לשם מה לי מלוכה? מפרותיי מוסקים את השמן שממנו מושחים מלכים ואף שמן לבית המקדש מכינים, מה לי כי הלכתי למלוך על העצים?” פנו אל התאנה: ”תאנה, תאנה, אנא מלכי עלינו”. ענתה התאנה: ”אני אינני צריכה את המלוכה, פרותיי המתוקים עדיפים לי מכל מלוכה”. שלישי פנו העצים אל הגפן: ”גפן, גפן, מלכי את עלינו”. ענתה הגפן: ”אני?” מדוע עלי למלוך? מפרותיי מכינים תירוש, יין משמח לבב אנוש”. הסתכלו העצים כה וכה וראו למולם את האמד, שיח קוצני שאינו מוציא פרות ונוטה לבעור באש. ”אמד, אמד, מלוך עלינו אתה”. ענה האמד: אם רצונכם כי עליכם אמלוך, בואו שבו בצלי”. הצטופפו העצים בצלו של האמד ואז יצאה אש מן האמד ושרפה את כל העצים.”

המשל

”ואתם, אנשי שכס”, הוסיף יותם, ”היזהרו גם אתם שלא תצא אש מאבימלך ותשרוף גם אתכם.”

